

วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบอุกาสะ

(สำหรับท่องสอบเท่านั้น)

“อุปัชฌาย์ดี เป็นศรีพระศาสนา”

เรียบเรียงโดย

พระมหาชัชวาลย์ ฐัมมะวโร ป.ธ.๙, ดร.

รองเจ้าคณะอำเภออุทุมพรพิสัย

เจ้าอาวาสวัดสระกำแพงใหญ่

ประธานรุ่นพระอุปัชฌาย์ของคณะสงฆ์ภาค ๑๐/๒๕๖๓

พระอุปัชฌาย์รุ่นที่ ๕๖/๒๕๖๖ (รุ่นโควิด)

วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบอุกาสะ (สำหรับท่องสอบเท่านั้น)

ส่วนที่ ๑. ขอบรรพชา ***นาคยืนพนมมือ ขอบมา***

อุกาสะ วันทามิ ภันเต/ สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต/ มะยา กะตัง ปุญญัง
สามินา อะนุโมติตัพพัง// สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง// สารู/ สารู/ อะนุโมทามิ// ฯ

อุกาสะ การุญญัง กัตวา/ ปัพพัชชัง เทละ เม ภันเต//ฯ ***นั่งคุกเข่า แล้วว่า...***

อะหัง ภันเต/ ปัพพัชชัง ยาจามิ//

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต/ ปัพพัชชัง ยาจามิ//

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต/ ปัพพัชชัง ยาจามิ//

สัพพะทุกขะนิสสะระณะ/ นิพพานะ/ สัจฉิกะระณัตถายะ/ อิมัง กาสาวัง คะเหตวา/

ปัพพาเชละ มัง ภันเต/ อะนุกัมปัง อุปาทายะ// ฯ (ว่า ๓ หน) ***ถวายน้าไตร แล้วว่า***

สัพพะทุกขะนิสสะระณะ/ นิพพานะ/ สัจฉิกะระณัตถายะ/ เอตัง กาสาวัง ทัตถวา/

ปัพพาเชละ มัง ภันเต/ อะนุกัมปัง อุปาทายะ// ฯ (ว่า ๓ หน) กราบ ๓ ครั้ง พับเพียบพนมมือ ฟังโอวาท

หน้าที่อุปัชฌาย์ คำสอนนาคก่อนบรรพชา (เลือกสำนวนได้ตามสะดวก)

บัดนี้ เธอได้น้อมนำผ้ากาสาละ คือผ้าที่เย็บย้อมด้วยน้ำฝาด ถูกต้องตามพระธรรมวินัยนิยม

บรมพุทธานุญาต เข้ามาในท่ามกลางสงฆ์ เปล่งวาจาขอบรรพชาอุปสมบท โดยมคธภาษา

ก็แล การบรรพชาอุปสมบทนั้น ในเบื้องต้น ต้องปลุกศรัทธาปสาทะ ลงในคุณของพระรัตนตรัย
คือพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ ให้ได้ก่อน

พระพุทธเจ้าได้แก่ พระผู้เป็นเจ้าของ พระพุทธานุภาพ ซึ่งมีพระคุณอเนกประการ

กล่าวโดยย่อ มี ๓ ประการ คือ พระปัญญาคุณ พระบริสุทธิคุณ พระกรุณาคุณ

-การที่พระองค์ ทรงมีพระปัญญา พระปรีชาสามารถ ล่วงวิสัยของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

ได้ตรัสรู้อรุณวิสัย ๔ โดยชอบด้วยพระองค์เอง ข้อนี้ ชื่อว่า พระปัญญาคุณ

-การที่พระองค์ ได้ตรัสรู้ริยสัจ ๔ นั้น ทำให้พระองค์ตัดกิเลส เป็นสมุทเฉทปหาน

พระหฤทัยของพระองค์ บริสุทธิ์ผุดผ่องใส ข้อนี้อธิบายว่า พระบริสุทธิ์คุณ

-การที่พระองค์ ทรงมีพระเมตตา พระกรุณา แก่มนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

ทรงตั้งพระพุทธานุภาพไว้ เพื่อประโยชน์อันยิ่งใหญ่ไพศาล ข้อนี้อธิบายว่า พระกรุณาคุณ

พระธรรมได้แก่ หลักธรรมคำสั่งสอน ของพระพุทธเจ้า ทั้งที่เป็น พระปริยัติสัทธรรม

พระปฏิบัติสัทธรรม และพระปฏิเวธสัทธรรม เป็นธรรมที่พระองค์ตรัสไว้ดีแล้ว มีอานิสงส์ ปกป้อง

ผู้ประพฤติปฏิบัติ ไม่ให้ตกไปสู่ที่ชั่ว อย่างสูง เป็นเหตุให้ บรรลุมรรคผลนิพพาน อันเป็นอุดมการณ์สูงสุด
ของพระพุทธศาสนา

พระสงฆ์ได้แก่ พระผู้ประพฤติปฏิบัติตาม หลักธรรมคำสั่งสอน ของพระพุทธเจ้า และสอนให้ผู้อื่นได้
รู้ตาม พระสงฆ์ เป็นผู้ปฏิบัติดี เป็นผู้ปฏิบัติชอบ เป็นผู้ปฏิบัติตรง เป็นผู้ปฏิบัติสมควร เป็นศาสนทายาท
เป็นผู้สืบทอดอายุพระพุทธศาสนา มาจนถึงทุกวันนี้

เมื่อเธอ ได้ปลุกศรัทธาปสาทะ ลงในคุณของพระรัตนตรัย อย่างนี้แล้ว จึงสมควรได้รับการบรรพชา
ก่อนจะบรรพชานั้น ท่านสอนให้เรียนเอาพระกรรมฐาน ตามแบบโบราณจารย์ ที่ได้สอนกันสืบมา
ซึ่งเรียกว่า “ตะจะปัญจะกะกรรมฐาน” โดยว่าตามดังนี้ เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ
นี้เป็นอนุโลม ใช้บริกรรมตามลำดับ แล้วพิจารณากลับ เป็นปฏิโลมดังนี้ ตโจ ทนตา นขา โลมา เกสา

พระกรรมฐานนี้ ท่านสอนให้บริกรรมและพิจารณา กลับไปกลับมา ให้เห็นเป็นของไม่ดีไม่งาม
เป็นของปฏิกูล เป็นของน่าเกลียด เป็นของโสโครก โดยสี่สัณฐาน โดยอาการที่อยู่อาศัย

ผู้จะบรรพชา ต้องอาศัย ฝ้านุ่งผ้าห่ม เป็นเครื่องแสดงเพศ ดังนั้น จะมอบผ้ากาสาเยาะ คือ ผ้าสังฆาฏิ
ผ้าอุตตราสงค์ และผ้าอังตราวาสก ให้แก่เธอ เพื่อนำไปนุ่งห่ม ให้เป็นปริมนทล แล้วกลับเข้ามา
ขอรับพระไตรสรณคมน์และศีล ให้สำเร็จกิจ แห่งการบรรพชา สืบต่อไป

ส่วนที่ ๒. ขอไตรสรณะ-ศีล ***ยืนพนมมือ ขอขมา***

อุกาสะ วันทามิ ภันเต/ สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต/ มะยา กะตัง ปุญญัง
 สามีนา อะนุโมติตัพพัง// สามีนา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง// สารู/ สารู/ อะนุโมทามิ// ฯ

อุกาสะ การุญญัง กัตวา/ ติสระระณนะ สะหะ/ สีลานิ เทละ เม ภันเต// ฯ ***นั่ง-ขอไตรสรณะและศีล**

อะหัง ภันเต/ สละระณะสีลัง ยาจามิ// ฯ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต/ สละระณะสีลัง ยาจามิ// ฯ

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต/ สละระณะสีลัง ยาจามิ// ฯ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ// ฯ (๓ จบ)

ยะมะหัง ะทามิ/ ตัง ะเทหิ// (นาคว่า) อุกาสะ อามะ ภันเต//

พุทัง สะระณัง คัจฉามิ รัมมัง.....สังฆัง.....//๑

ทุติยัมปิ.....//๑

ตะติยัมปิ//๑

ติสระระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง// (นาคว่า) อามะ ภันเต//

(อุปัชฌาย์ว่า) ...บัดนี้ เธอได้บรรพชา เป็นสามเณร โดยสมบูรณ์แล้ว ด้วยการรับพระไตร
 สรณคมน์ ต่อไป จงตั้งใจสมาทานรักษาศีล ๑๐ ประการ โดยว่าตามที่ละตอน ดังนี้ ฯ

๑. พอจ.กล่าวว่า ปาณาติปาตา เวระมะณี// ส.ณ.กล่าวว่า ปาณาติปาตา เวระมะณี//

พอจ.กล่าวว่า ลิกขาปทัง สมาทियามิ// ส.ณ.กล่าวว่า..ลิกขาปทัง สมาทियามิ//

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี//

๓. อะพรหมะจะรียา เวระมะณี//

๔. มุสาวาทา เวระมะณี//

๕. สุรา, เมระยะ, มัชชะ, ปะมาทัฏฐานา, เวระมะณี//.....

๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี//

๗. นัจจะ, คีตะ, วาทิตะ, วิสุกะ, ทัสสะนา, เวระมะณี//.....

๘. มาลา, คันธะ, วิเลปะนะ, ธารณะ, มัณฑะนะ, วิภูสะนัฏฐานา, เวระมณี//.....
๙. อุจจาสะยะนะ, มะหาสะยะนา, เวระมณี//.....
๑๐. ชาตะรูปะ, ระชะตะ, ปะฏิกะคะหะณา, เวระมณี//.....

อิมานิ ทะสะ ลิกขาปะทานิ สะมาทียามิ// ฯ (พอจ.ว่า ๑ หน)

อิมานิ ทะสะ ลิกขาปะทานิ สะมาทียามิ// ฯ (นาคว่า ๓ หน) *** กราบ ๑ หน แล้วยืนพนมมือว่า***

วันทามิ ภันเต/ สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต/ มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา

อะนุโมติตัพพัง// สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง// สาธุ/ สาธุ/ อะนุโมทามิ// ฯ (กราบ ๓)

(รับ-อุ้มบาตร เดินเข้าไปหาอุปัชฌาย์ วางบาตรไว้ซ้ายมือ ถวายสักการะ กราบ ๓ ครั้ง แล้วกล่าวคำขอนิสัย)

ส่วนที่ ๓. ขอนิสัย ***ยืนพนมมือ ขอขมา***

อุกาสะ วันทามิ ภันเต/ สัพพัง อะปะราธัง ขะมะละ เม ภันเต/ มะยา กะตัง ปุญญัง

สามินา อะนุโมติตัพพัง// สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง// สาธุ/ สาธุ/ อะนุโมทามิ// ฯ

อุกาสะ การุญญัง กัตวา/ นิสสัยัง เทละ เม ภันเต// ฯ ***นั่งพนมมือ ขอนิสัย***

อะหัง ภันเต/ นิสสัยัง ยาจามิ// ฯ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต/ นิสสัยัง ยาจามิ// ฯ

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต/ นิสสัยัง ยาจามิ// ฯ

อุปัชฌาโย เม ภันเต โหติ// ฯ (๓ หน) ***นาคว่าจบ..***

(อุปัชฌาย์ว่า) ปะฏิฐัง/ (นาคว่า) อุกาสะ สัมปะฏิจฉามิ//

(อุปัชฌาย์ว่า) โอปายิกัง/ (นาคว่า) สัมปะฏิจฉามิ//

(อุปัชฌาย์ว่า) ปาสาทิเกนะ สัมปาเทหิ/ (นาคว่า) สัมปะฏิจฉามิ//

(นาคว่า) อัชชะตักเคทานิ เถโร มัยหัง ภะโร// อะหัมปิ เถรัสสะ ภะโร// (ว่า ๓ หน, กราบ ๓ ครั้ง)

*****ให้โอวาทการณ์นิตย*** (เลือกสำนวนตามชอบใจ)**

บัดนี้ เธอได้เข้ามาขอนิตย คือขอฝากตัวกับฉัน ให้ฉันรับเป็นพระอุปัชฌาย์ อันพระอุปัชฌาย์นั้น

คือพระเถระผู้เป็นประธานสงฆ์ ในการให้อุปสมบท เป็นผู้ค้ำประกันเธอต่อสงฆ์ เป็นผู้รับภาระต่อเธอ

หลังจากอุปสมบทแล้ว ระหว่างเธอกับฉัน ต้องมีภาระต่อกัน ฉันบิดากับบุตร

ฝ่ายฉันผู้เป็นอุปัชฌาย์ ต้องรับภาระต่อเธอ โดยให้การศึกษาพระธรรมวินัย ให้การอบรมมนิสัย

ให้การปกครอง ให้การบำบัดทุกข์บำรุงสุข ให้การสงเคราะห์แก่เธอ ด้วยปัจจัย ๔ ตามสมควร

ส่วนเธอผู้เป็นสัทธินารี ต้องรับภาระต่อพระอุปัชฌาย์ โดยให้ความเคารพนับถือ รับฟังโอวาท

ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ประพฤติดีปฏิบัติชอบ อยู่ในกรอบแห่งพระธรรมวินัย เพื่อความเป็นพระสงฆ์ที่ดีงาม

และปลูกความสนิทสนมกัน ฉันบิดากับบุตร

บัดนี้ พระสงฆ์จะได้ทำอุปสมบทกรรม คือ ยกเธอขึ้นเป็นอุปสัมปन्नิกขุ **อนึ่ง** กรรมวาจา

ในการอุปสมบทนั้น จะต้องระบุชื่อของเธอ ผู้เป็นอุปสัมปทาเปกข์ และชื่อของฉัน ผู้เป็นพระอุปัชฌาย์

ชื่อของเธอ เป็นภาษาไทย ใช้สวดกรรมวาจามีได้ **ดังนั้น** จึงจะตั้งชื่อให้เธอใหม่

สามเณร ให้ชื่อว่า “อุตตะโร” เมื่อท่านสวดถามว่า “กินนาโมสี” (เธอชื่ออะไร) เธอจึงตอบว่า
“อะหัง ภันเต อุตตะโร นามะ” (ข้าแต่ท่านผู้เจริญ กระผมชื่อ อุตตะระ)

ส่วนอุปัชฌาย์ของเธอ มีนามตามภาษามคธว่า “อัมมะวะโร” เมื่อท่านสวดถามว่า “โก นามะ เต
อุปัชฌาโย” (อุปัชฌาย์ของเธอชื่ออะไร) เธอจึงตอบว่า “อุปัชฌาโย เม ภันเต / อาัยสฺมา อัมมะวะโร นา
มะ” (ข้าแต่ท่านผู้เจริญ พระอุปัชฌาย์ของกระผมชื่อว่า
โอภาสะ)

ต่อแต่นี้ จะสอนให้รู้จักสมณบริขาร เพื่อให้อธิฐาน ใช้ในกิจของบรรพชิต หลังจากอุปสมบทแล้วต่อไป

ส่วนที่ ๔. บอกราตรและจิรว

ปะฐะมัง อุปัชฌัง คาหาเปตัพโพ// อุปัชฌัง คาหาเปตฺวา/ ปัตตะจีวะรัง อาจิกขิตัพพันติ//
 หิทั้ง อุปะสัมปะทาเยะ ปุริมะกิจจัง ภาคะวะตา วุตตัง//
 ตันทานิ มะยา เต อุปัชฌาเยนะ สะตา ตะทาจิกกะเนนะ อะนุกาตัพพัง โหติ//
 ตันเต สักกัจจัง โสตัพพัง//ฯ (นาคว่า) อามะ ภาันเต// (หลายนาคว่า ตัง โว)
 (อุปัชฌาย์ว่า) อะยันเต ปัตโต/
 (นาคว่า) อามะ ภาันเต //
 (อุปัชฌาย์ว่า) อะยัง สังฆาญ्/
 (นาคว่า) อามะ ภาันเต //
 (อุปัชฌาย์ว่า) อะยัง อุตตะราสังโก/
 (นาคว่า) อามะ ภาันเต //
 (อุปัชฌาย์ว่า) อะยัง อันตะระวาสะโก/
 (นาคว่า) อามะ ภาันเต // (อุปัชฌาย์คล้องบาตรแล้วว่า..)
 “คัจฉะ อะมุหิ โอกาเส ติฏฐาหิ” (หลายนาคว่า คัจฉะละ, ติฏฐะละ)

ส่วนที่ ๕. สมมติตนสอนซ้อม-เดี่ยว

(คู่สวดกราบพระประธาน ๓ ครั้ง แล้วตั้งนะโม ๕ ขึ้น)

- (๑) นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ นะโม ตัสสะ//
- (๒) ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ//
- (๓) นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต//
- (๔) อะระหะโต สัมมา//
- (๕) สัมพุทฺธัสสะ// (พระคู่สวดกราบพระประธาน ๑ ครั้ง นั่งพับเพียบหันหน้าหากัน แล้วสวดว่า....)

สุณาตุ/ เม ภาันเต สังโฆ//

อุตตะโร/ อาัยสมะโต รัมมะวะรัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโข//

ยะทิ/ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง//

อะหัง/ อุตตะรัง/ อะนุสาเสยยัง // ฯ

สมมติตนสอนซ่อม-คู่

สุณาคู/ เม ภันเต สั้งโฆ//

อุตตะโร จะ/อุตตะโม จะ/ อายัสมะโต รัมมะวะรัสสะ อุปะสัมปะทาเปกขา//

ยะทิ/ สั้งฆัสสะ ปัตตะกัลลัง//

อะหัง/ อุตตะรัญจะ/อุตตะมัญจะ/ อะนุสาเสยยัง // ฯ

คู่สวดลูกไปบริเวณด้านหน้าโบสถ์หรือที่ปูอาสนะไว้ แล้วสวดสอนซ่อมว่า....

ส่วนที่ ๖. ***คำสอนซ่อม (สอนซ่อม อันตรายิกธรรม) ***

สุณะลี้/ อุตตะระ/ อะยันเต สัจจะกาโล ภูตะกาโล//

ยัง ชาตัง/ ตัง สั้งฆะมัจเฆ ปุจฉันเต// สันตัง อตถิติ วัตตัพพัง// อะสันตัง นัตถิติ วัตตัพพัง//

มา โข วิตถาลิ// มา โข มังกุ อะโหสิ// เอวันตัง ปุจฉิสสันติ// สันตี/ เต เอวะรูปา/ อาพาธา//

กุกฺกัณฐัง นัตถิ ภันเต //

คัณโฑ นัตถิ ภันเต //

กิลาสเฏ นัตถิ ภันเต //

โสโส นัตถิ ภันเต //

อะปะมาโร นัตถิ ภันเต //

มนุสโสลลี้ อามะ ภันเต//

ปุริโสลลี้ อามะ ภันเต//

ภุขิสโสลลี้ อามะ ภันเต//

อะนะโณลลี้ อามะ ภันเต//

นะลลี้ ราชะกะโณ อามะ ภันเต//

อะนุญญาโตลลี้ มาตาปิตุหิ อามะ ภันเต//

คำขออุปสมบท (คู่)

สังฆัมภันเต/ อุปะสัมปะทัง ยาจามะ// อุลลุมปะตุ โน ภันเต สังโฆ/อะนุกัมปัง อุปายทาเย//
ทุติยัมปิ ภันเต/ สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามะ//.....ฯ
ตะติยัมปิ ภันเต/ สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามะ//.....ฯ

ส่วนที่ ๙.***คำอภิโลกน์ (เดี่ยว)*** (พระอุปัชฌาย์กล่าวเผด็จสงฆ์ว่า...)

อิทานิ โข ภันเต/

อะยัง อุตตะโร นามะ สามะเณโร/ มะมะ อุปะสัมปะทาเปกโข/

อุปะสัมปะทัง อากังขะมาโน/ สังฆัง ยาจะติ//

อะหัง สัพพะมิมัง สังฆัง อัชฌะสามิ//

สาธุ ภันเต/ สัพโพยัง สังโฆ/ อิมัง อุตตะรัง นามะ สามะเณรัง/

อันตะรายิเก รัมเม ปุจฉิตวา/ ตัตถะ ปัตตะกัลลัตตัง ญัตวา/

ญัตติจะตุตเถนะ กัมเมนะ อะกุปเปนะ ฐานาระเหนะ อุปะสัมปาเทมาติ//

กัมมะสันนิฏฐานัง กะโรตุ//ฯ (พระสงฆ์ทั้งนั้นกล่าวว่า สาธุ)

คำอภิโลกน์ (คู่) (พระอุปัชฌาย์กล่าวเผด็จสงฆ์ว่า...)

อิทานิ โข ภันเต/

อะยังฺญะ อุตตะโร นามะ สามะเณโร/ อะยังฺญะ อุตตะโม นามะ สามะเณโร/

มะมะ อุปะสัมปะทาเปกขา/ อุปะสัมปะทัง อากังขะมานา/ สังฆัง ยาจันติ//

อะหัง สัพพะมิมัง สังฆัง อัชฌะสามิ//

สาธุ ภันเต/ สัพโพยัง สังโฆ/ อิมันญะ อุตตะรัง นามะ สามะเณรัง/ อิมันญะ อุตตะมัง
นามะ สามะเณรัง/ อันตะรายิเก รัมเม ปุจฉิตวา/ ตัตถะ ปัตตะกัลลัตตัง ญัตวา/

ญัตติจะตุตเถนะ กัมเมนะ อะกุปเปนะ ฐานาระเหนะ อุปะสัมปาเทมาติ//

กัมมะสันนิฏฐานัง กะโรตุ// ฯ (พระสงฆ์ทั้งนั้นกล่าวว่า สาธุ)

ส่วนที่ ๑๐.***สวดสมมติตนถาม อันตรายิกธรรม (เดี่ยว) ***

สุณาตุ/ เม ภันเต สังโฆ//

อายัง อุตตะโร/ आयस्मโต ऋम्वरस्स อุปะสัมปะทาเปกโข//

ยะทิ/ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง//

อะหัง/ อุตตะรัง/ อันตะรายิเก รัมเม ปุจเจยยัง//ฯ

***สวดสมมติตนถาม อันตรายิกธรรม (คู่) ***

สุณาตุ / เม ภันเต สังโฆ//

อะยัญจะ อุตตะโร/ อะยัญจะ อุตตะโม/ आयस्मโต ऋम्वरस्स อุปะสัมปะทาเปกขา//

ยะทิ/ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง//

อะหัง/ อุตตะรัญจะ/ อุตตะมัญจ/ อันตะรายิเก รัมเม ปุจเจยยัง//ฯ

ส่วนที่ ๑๑.*** คำสวดถามอันตรายิกธรรม (คู่สวดถามนาคทีละคน) ***

สุณะลึ/ อุตตะระ/ อะยันเต สัจจะกาโล ภูตะกาโล// ยัง ชาตัง/ ตัง ปุจฉามิ//

สันตัง อตถิติ วัตตัพพัง// อะสันตัง นตถิติ วัตตัพพัง// สันตี/ เต เอวะรูปา/ อาพาธา//

กุกฺกุฏัง นัตถิ ภันเต //

คณฺโฑ นัตถิ ภันเต //

กิลาโส นัตถิ ภันเต //

โสโส นัตถิ ภันเต //

อะปะมาโร นัตถิ ภันเต //

มนุสฺโส ลึ อามะ ภันเต//

ปุริโส ลึ อามะ ภันเต//

ภุขิสฺโส ลึ อามะ ภันเต//

อะนะโณลี	อามะ ภัันเต//
นะลี ราชะกะโณ	อามะ ภัันเต//
อะนุญญาโตลี มาตาปิตุหิ	อามะ ภัันเต//
ปะริปุณณะวีสะติวัสโสลี	อามะ ภัันเต//
ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง	อามะ ภัันเต//
กินนาโมลี	อะหัง ภัันเต/ อุตตะโร นามะ//
โก นามะ เต อุปัชฌายะ	อุปัชฌายะ เม ภัันเต/ อายัสมา <u>ธัมมะวะโร</u> นามะ//

ส่วนที่ ๑๒.***คู่สวด สวดญัตติจตุตถกรรม (เดี่ยว)*** (สวดญัตติ ๑ จบ, สวดอนุสาวนา ๓ จบ)

(สวดญัตติ) สุนาตุ / เม ภัันเต สังโฆ//

อะยัง อุตตะโร/ อายัสมะโต ธัมมะวะรัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโข//

ปะริสุทโธ อันตะรายิเกหิ ธัมเมหิ// ปะริปุณณัสสะ ปัตตะจีวะรัง//

อุตตะโร/ สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจะติ/ อายัสมะตา ธัมมะวะเรนนะ อุปัชฌายะเน//

ยะทิ/ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง//

สังโฆ/ อุตตะรัง อุปะสัมปาเทยยะ/ อายัสมะตา ธัมมะวะเรนนะ อุปัชฌายะเน//

เอสา ญัตติ//

(สวดอนุสาวนาที่ ๑) สุนาตุ/ เม ภัันเต สังโฆ//

อะยัง อุตตะโร/ อายัสมะโต ธัมมะวะรัสสะ อุปะสัมปะทาเปกโข//

ปะริสุทโธ อันตะรายิเกหิ ธัมเมหิ// ปะริปุณณัสสะ ปัตตะจีวะรัง//

อุตตะโร/ สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจะติ/ อายัสมะตา ธัมมะวะเรนนะ อุปัชฌายะเน//

สังโฆ/ อุตตะรัง อุปะสัมปาเทติ/ อายัสมะตา ธัมมะวะเรนนะ อุปัชฌายะเน//

ยัสสา ยัสมะโต ขะมะติ// อุตตะรัสสะ/ อุปะสัมปะทา/ อายัสมะตา ธัมมะวะเรนนะ อุปัชฌายะเน//

โส ตุณห์สสะ// ยัสสะ/ นะ ขะมะติ// โส ภาเสยยะ//

(สวดอนุสาวนาที่ ๒) พุทฺธิยัมปิ/ เอตะมัตถัง วะทามิ// สุณาทู เม ภันเต สังโฆ/ ฯ เป ฯ โส ภาเสยยะ//

(สวดอนุสาวนาที่ ๓) ตะติยัมปิ/ เอตะมัตถัง วะทามิ// สุณาทู เม ภันเต สังโฆ/ ฯ เป ฯ โส ภาเสยยะ//

(ลงเวลาอุปสมบท หลังจากบพว่า “โสภาเสยยะ” ครั้งที่ ๓)

อุปะสัมปັນโน สังเฆนะ/ อุตตะโร/ อายัสมะตา รัมมะวะเรนะ อุปัชฌายะนะ//

ขมะติ/ สังฆัสสะ// ตัสมา ตุนหิ// เอวะเมตัง ธาระยามิ//ฯ

คู่สวด สวดญัตติจตุตถกรรม (คู่) (สวดญัตติ ๑ จบ, สวดอนุสาวนา ๓ จบ)

(สวดญัตติ) สุณาทู / เม ภันเต สังโฆ//

อะยฺยจะ อุตตะโร/ อะยฺยจะ อุตตะโม/ อายัสมะโต รัมมะวะรัสสะ อุปะสัมปะทาเปกขา//

ปะริสุทธา อันตะรายิเกหิ รัมเมหิ// ปะริปุณณะมิเมสัง ปัตตะจีวะรัง//

อุตตะโร จะ/ อุตตะโม จะ/ สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจันติ/ อายัสมะตา รัมมะวะเรนะ อุปัชฌายะนะ//

ยะทิ/ สังฆัสสะ ปัตตะกัลลัง//

สังโฆ/ อุตตะรัญจะ/ อุตตะมัญจะ/ อุปะสัมปาเทยยะ/ อายัสมะตา รัมมะวะเรนะ อุปัชฌายะนะ//

เอสา ญัตติ//

(สวดอนุสาวนาที่ ๑) สุณาทู/ เม ภันเต สังโฆ//

อะยฺยจะ อุตตะโร/ อะยฺยจะ อุตตะโม/ อายัสมะโต รัมมะวะรัสสะ อุปะสัมปะทาเปกขา//

ปะริสุทธา อันตะรายิเกหิ รัมเมหิ// ปะริปุณณะมิเมสัง ปัตตะจีวะรัง//

อุตตะโร จะ/ อุตตะโม จะ/ สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจันติ/ อายัสมะตา รัมมะวะเรนะ อุปัชฌายะนะ//

สังโฆ/ อุตตะรัญจะ/ อุตตะมัญจะ/ อุปะสัมปาเทติ/ อายัสมะตา รัมมะวะเรนะ อุปัชฌายะนะ//

ยัสสา ยัสมะโต ขมะติ// อุตตะรัสสะ จะ/ อุตตะมัสสะจะ/ อุปะสัมปะทา/ อายัสมะตา รัมมะวะเรนะ อุปัชฌายะนะ//

โส ตุนหัสสะ// ยัสสะ/ นะ ขมะติ// โส ภาเสยยะ//

(สวดอนุสาวนาที่ ๒) พุทฺธิยัมปิ/ เอตะมัตถัง วะทามิ// สุณาทู เม ภันเต สังโฆ/ ฯ เป ฯ โส ภาเสยยะ//

(สวดอนุสาวนาที่ ๓) ตะติยัมปิ/ เอตะมัตถัง วะทามิ// สุณาทู เม ภันเต สังโฆ/ ฯ เป ฯ โส ภาเสยยะ//

(ลงเวลาอุปสมบท หลังจากบพว่า “โสภาเสยยะ” ครั้งที่ ๓)

อุปะสัมปันนา สังเฆนะ/ อุตตะโร จะ/ อุตตะโม จะ/ อายัสมะตา รัมมะวะเรนะ อุปัชฌายะนะ//

ขะมะติ/ สังฆัสสะ// ตัสมา ตุนหิ// เอวะเมตัง ธาระยามิ//ฯ

ส่วนที่ ๑๓.***พระอุปัชฌาย์บอกอนุสาสน์*** (นวกะภิกษุ นั่งพับเพียบประนมมือฟัง)

“สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงอนุญาตไว้ว่า เมื่อเสร็จกิจแห่งการอุปสมบทแล้ว ให้บอกอนุสาสน์ สอนนวกะภิกษุ ฯ ก็แล อนุสาสน์นั้น มี ๘ ประการ คือ นิสัย ๔ อภินิหาร ๔ เครื่องอาศัยของบรรพชิต เรียกว่า นิสัย ฯ นิสัยนั้น มี ๔ ประการ คือ เทียวบิณฑบาต นุ่งห่มผ้าบังสุกุล อยู่โคนต้นไม้ ฉนียดองด้วยน้ำมูตรเน่า ๔ ประการนี้ เป็นเครื่องอาศัยของบรรพชิต สิ่งที่บรรพชิตทำไม่ได้ เรียกว่า อภินิหาร ๔ อภินิหารนั้น มี ๔ ประการ คือ เสพเมถุน ลักทรัพย์ ฆ่าสัตว์ าวคคุณวิเศษที่ไม่มีในตน ๔ ประการนี้ บรรพชิตทำไม่ได้ ฯ

ต่อแต่นี้ จักสอนด้วยภาษาพระบาลี ซึ่งมีเนื้อความโดยสังเขป ดังได้อธิบายมาแล้วนั้น ต่อไปฯ

ดาวะเทวะ ฉายา เมตัพพา// อุตูปปะมาณัง อาจิกขิตัพพัง//

ทิวะสะภาโค อาจิกขิตัพโพ// สังคิตติ อาจิกขิตัพพา//

จัตตาโร นิสสะยา อาจิกขิตัพพา//

จัตตาริ จะ อะกะระณียานิ อาจิกขิตัพพานีติ//

หิทัง อุปะสัมปะทายะ ปัจฉิมะกัจจัง ะกะวะตา วุตตัง//

ตันทานิ มะยา เต อุปัชฌายะนะ สะตา ตะทาจิกขะเนนะ อะนุกาตัพพัง โหติ//

ตันเต สักกัจจัง โสตัพพัง// (นวกะภิกษุว่า) “อามะ ภัันเต”//

หมายเหตุ (๑) ถ้าบอกแทนพระอุปัชฌาย์ ฟังใส่คำว่า “อานัตเตนะ สะตา”

(๒) ถ้าบอกแก่ภิกษุใหม่หลายรูป ฟังเปลี่ยนคำว่า “ตัตตะ เต เป็น ตัตตะ โว” และ “ตันเต เป็น ตัง โว”

(๑) ปิณฑิยาโลปะโกชะนัง นิสสาเย ปัพพัชชา// ตัตตะ เต ยาวะชีวัง อุตสาโห ะระณียะ//

อะติเรกะลาโ/ สังฆะภัตตัง อุทเทสะภัตตัง นิมันตะนัง สะลาเกภัตตัง ปักขิกัง อุโปสะถิกัง

ปาฏิปะทิกัง// (นวกะภิกษุว่า) อามะ ภัันเต//

(๒) ปิงสุกุละจีวะรัง นิสสาเย ปัพพัชชา// ตัตตะ เต ยาวะชีวัง อุตสาโห ะระณียะ//

อะติเรกะลาโภ/ โขมัง กัปปาสักกิง โกเสยยัง กัมพะลัง สาณัง ภัคัง// (นวกะภิกษุว่า) อามะ ภันเต//

(๓) รูกขะมุละเสนาสะนัง นิสสาเย ปัพพัชชา// ตัถะ เต ยาวะชีวัง อุตสาโท กระณียो//

อะติเรกะลาโภ/ วิหาโร อัชฌะโยโค ปาสาโท หัมมียัง คุหา// (นวกะภิกษุว่า) อามะ ภันเต//

(๔) ปุตติมุตตะเกสัชชัง นิสสาเย ปัพพัชชา// ตัถะ เต ยาวะชีวัง อุตสาโท กระณียो//

อะติเรกะลาโภ/ สัปปิ นวะะนีตัง เตลัง มะธู ฌาณิตัง// (นวกะภิกษุว่า) อามะ ภันเต//

(๕) ๑ อุปะสัมป็นเนนะ ภิกขุณา เมถุโน รัมโม นะ ปะฏิเสวิตัพโพ/

๒ อันตะมะโส ตีรัจฉานะคะตายะปิ//

๓ โย ภิกขุ เมถุนัง รัมมัง ปะฏิเสวะติ/

๔ อัสสะมะโณ โหติ อะสัถยะปุตติโย//

๕ เสยยะถาปิ นามะ ปุริโส สีสัจฉินโน อะภัพโพ เตนะ สะรึระพัณธเนนะ ชีวิตุง//

๖ เอวะเมวะ ภิกขุ เมถุนัง รัมมัง ปะฏิเสวิตวา/

๗ อัสสะมะโณ โหติ อะสัถยะปุตติโย//

ตันเต ยาวะชีวัง อะกะระณียัง// (หลายรูป เปลี่ยน ตันเต เป็น ตัง โว)

(นวกะภิกษุว่า) อามะ ภันเต//

(๖) ๑ อุปะสัมป็นเนนะ ภิกขุณา อะทินนัง เถยยะสังขาตัง นะ อาทาตัพพัง/

๒ อันตะมะโส ตินะสะลากัง อุปาทายะ//

๓ โย ภิกขุ ปาทัง วา ปาทาระหัง วา อะติเรกะปาตัง วา อะทินนัง เถยยะสังขาตัง อาทียะติ/

๔ อัสสะมะโณ โหติ อะสัถยะปุตติโย//

๕ เสยยะถาปิ นามะ ปันทุปะลาโส พันธะนา ปะมุตโต อะภัพโพ หาริตัตตายะ//

๖ เอวะเมวะ ภิกขุ ปาทัง วา ปาทาระหัง วา อะติเรกะปาตัง วา อะทินนัง เถยยะสังขาตัง อาทียิตวา/

๗. อัสสมะโน โหติ อะสัถะยุตติโย//

ตันเต ยาวะชีวัง อะกะระณียัง// (หลายรูป เปลี่ยน ตันเต เป็น ตัง โว)

(นวกะภิกษุว่า) อามะ ภันเต//

(๗) ๑ อุปะสัมป็นเนนะ ภิกขุณา สัณฺจิจจะ ปาโณ ชีวิตา นะ โวโรเปตัพโพ/

๒ อันตะมะโส กุณณะกิปิลลิกัง อุปาทายะ//

๓ โย ภิกขุ สัณฺจิจจะ มะนุสสะวิคคะหัง ชีวิตา โวโรเปติ/ อันตะมะโส คัพพะปาตะนัง อุปาทายะ//

๔ อัสสมะโน โหติ อะสัถะยุตติโย//

๕ เสยยะถาปิ นามะ **ปุกุสิลา ทวิธา ภินนา อัปปะฏิสันธิกา โหติ**//

๖ เอวะเมวะ ภิกขุ สัณฺจิจจะ มะนุสสะวิคคะหัง ชีวิตา โวโรเปตวา/

๗ อัสสมะโน โหติ อะสัถะยุตติโย//

ตันเต ยาวะชีวัง อะกะระณียัง// (หลายรูป เปลี่ยน ตันเต เป็น ตัง โว)

(นวกะภิกษุว่า) อามะ ภันเต//

(๘) ๑ อุปะสัมป็นเนนะ ภิกขุณา อุตตะริมะนุสสะธัมโม นะ อุลละปิตัพโพ/

๒ อันตะมะโส สุญญาคาเร อะภีระมามีติ//

๓ โย ภิกขุ ปาปิจโณ อิจฉापะกะโต อะสันตัง อะภุตัง อุตตะริมะนุสสะธัมมัง อุลละปะติ/

ณานัง วา วิโมกขัง วา สะมาธิง วา สะมาปัตติง วา มัคคัง วา ณะลัง วา//

๔ อัสสมะโน โหติ อะสัถะยุตติโย//

๕ เสยยะถาปิ นามะ **ตาโล มัตถะกัจฉินโน อะภัพโพ ปุณะ วิรุฬหิยา**//

๖ เอวะเมวะ ภิกขุ ปาปิจโณ อิจฉापะกะโต อะสันตัง อะภุตัง อุตตะริมะนุสสะธัมมัง อุลละปิตวา/

๗ อัสสมะโน โหติ อะสัถะยุตติโย//

ตันเต ยาวะชีวัง อะกะระณียันติ// (หลายรูป เปลี่ยน ตันเต เป็น ตัง โว)

(นวกะภิกษุว่า) อามะ ภันเต//

*****จบบริบูรณ์*****

ลำดับพิธีบรรพชา-อุปสมบท (แบบย่อมากๆ)

<u>ส่วนที่ 1</u>	ขอบรรพชา	อุกาสะ, ขอบรรพชา สัพพะทุกขะ, โอวาท
<u>ส่วนที่ 2</u>	ขอศีล	อุกาสะ ขอศีล ให้ศีล
<u>ส่วนที่ 3</u>	ขอนิสัย	อุกาสะ ขอนิสัย ให้นิสัย
<u>ส่วนที่ 4</u>	บอกบาตร-จีวร	ปฐมัง อุปัชฌัง.....ปฐมิกิจจัง....อัยันเต ปัตโต....คัจฉ
<u>ส่วนที่ 5</u>	สมมติสอน	นะโม.....สุณาทะ...อนุสาเสยยัง
<u>ส่วนที่ 6</u>	สอน (ซ้อม)	สุณสี อุตตระ.....อัยันเต สัจจกาโล
<u>ส่วนที่ 7</u>	เรียกเข้าหมู่	สุณาทะ...อนุสิฏฐา/ฐา
<u>ส่วนที่ 8</u>	ขอบวช (อุปสมบท)	สังฆัมภันเต....
<u>ส่วนที่ 9</u>	อปโลกน์	อิทานิ โข.....มม อุปสัมปทาเปกโข.....
<u>ส่วนที่ 10</u>	สมมุติถาม (อตร.ยิกธรรม)	สุณาทะ.....ปจฺเจยยัง
<u>ส่วนที่ 11</u>	ถาม (อตร.ยิกธรรม)	สุณสี...อัยันเต สัจจกาโล
<u>ส่วนที่ 12</u>	ญัตติ	สุณาทะ....
<u>ส่วนที่ 13</u>	อนุสาสน์	ตาวะเทวะ.....